

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.041 van 14 januari 2013
in de zaak A. 205.721/XIV-34.405**

In zake : Moslim MOSKIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat William Vandevoorde
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 475
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 23 mei 2012 waarbij werd vastgesteld dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Vandevoorde die, loco advocaat William Vandevoorde verschijnt voor de verzoeker en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt zonder identiteitsdocumenten het land binnen en dient op 10 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 11 mei 2012 verklaart de verzoeker van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 december

1995 (16 jaar oud). Diezelfde dag wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van de verzoeker, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het Militair Hospitaal Koningin Astrid ondergaat de verzoeker op 15 mei 2012 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat hij ouder is dan 18 jaar, “waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is”.

Op 23 mei 2012 concludeert de dienst Voogdij dat de verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mijnheer Moslim Moskin van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. De verzoeker voert als enig middel aan:

“Enig middel: Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”

1. Algemeen

10. Volgens een niet-geschreven grondrecht, dient iedere administratieve rechtshandeling gedragen te worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden deugdelijke motieven. De materiële motiveringsplicht als (als) beginsel van behoorlijk bestuur houdt bovendien in dat iedere bestuurshandeling moet ondersteund worden door deugdelijke motieven die, naar aanleiding van het wettigheidsstoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd. In de woorden van de Raad van State, afdeling administratie, luidt het:

"Overwegende dat de materiële motiveringsplicht vereist dat elke administratieve rechtshandeling op motieven gesteund is waarvan het bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in

aanmerking kunnen worden genomen”

De materiële motiveringsplicht is aldus een technisch-juridisch middel om de (interne) wettigheid van een bestuurshandeling te onderzoeken. De motievencontrole bestaat achtereenvolgens uit het onderzoek naar (i) het bestaan van de motieven, (ii) naar dat van de feitelijke juistheid van de motieven, (iii) naar het nagaan of de motieven juridisch juist zijn en, (iv) naar het al dan niet bestaan van een redelijke verhouding tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Hierbij moet worden opgemerkt dat de motieven, of beweegredenen, van een beslissing de feiten zijn die de auteur van de handeling tot het stellen ervan hebben bewogen. De motieven zijn met andere woorden de gegevens die bestonden vooraleer de administratieve rechtshandeling werd genomen en die deze moeten rechtvaardigen. De motieven zijn feitelijk onjuist wanneer zij ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten niet bestaan, of het bestaan van die motieven niet bewezen is.

11. Ingevolge het door de Raad van State uit te oefenen wettigheidstoezicht kan een administratieve rechtshandeling worden vernietigd omwille van een onvoldoende zorgvuldige voorbereiding van de beslissing, bijvoorbeeld wegens een gebrek aan behoorlijke feitengaring, of nog, omwille van een gebrek aan zorgvuldige afweging van de bij het besluit betrokken belangen.

12. Verzoeker meent dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

13. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing, zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van Verzoeker, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, als (als) algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schendt.

2. Toepassing in casu

14. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren met volgende conclusie:

"Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Moslim MOSKIN op datum van 15 mei 2012 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is.";

Uit deze bewoordingen kan enkel worden afgeleid dat er een medisch onderzoek werd gevoerd en waarbij naar alle waarschijnlijkheid de leeftijd werd afgeleid uit de botstructuur van Verzoeker vermits het onderzoek werd uitgevoerd door Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, 1120 Neder-over-Heembeek.

Het is welbekend dat de botstructuur weliswaar een indicatie van de vermoede leeftijd kan opleveren, maar dat altijd een zekere beoordelingsmarge aanwezig. In casu werd een standaarddeviatie van een "2 tal" jaar opgegeven.

Nochtans legde Verzoeker een originele taskara voor waaruit blijkt dat hij 16 jaar oud is (zie kopie stuk 3, het origineel zal ter zitting worden neergelegd). De Dienst Voogdij schijnt op bijna mechanische wijze te steunen op de resultaten van het uitgevoerde medisch onderzoek, zonder in haar beslissing te verwijzen naar de originele taskara, en zonder te motiveren waarom deze taskara niet in aanmerking werd genomen en niet de resultaten van het medisch onderzoek kunnen wijzigen.

Dit betekent dat een origineel aangevoerd stuk niet alleen wordt miskend, maar dat verwerende partij in haar beslissing tevens niet motiveert waarom met dit stuk geen rekening kan worden gehouden en geen wijziging kan inhouden van de bestreden beslissing.

Bovendien is de motivering van de bestreden beslissing uitermate vaag. Er wordt weliswaar verwezen naar een medisch onderzoek dat op Verzoeker werd

uitgevoerd, maar nergens in de bestreden beslissing worden details vermeld omtrent de gebruikte methodes om tot de conclusie van het medisch onderzoek te komen. Op deze manier is het voor uw Raad en voor Verzoeker uitermate moeilijk, zoniet onmogelijk om te achterhalen of de gebruikte methodes correct zijn en of zij een juist beeld weergeven van de leeftijd van Verzoeker. Door het niet beschrijven van het medisch onderzoek is het voor de Raad en Verzoeker eveneens onmogelijk om na te gaan of er alternatieve onderzoeksmethodes voorhanden zijn die een verschillend resultaat zouden kunnen opleveren.

Tot slot staat de vastgestelde standaarddeviatie van een 2 tal jaar toe te besluiten verzoeker wel degelijk jonger is dan 18 jaar.

De bestreden beslissing schendt de in het middel vermelde bepalingen aangezien de bestreden beslissing onjuist en niet afdoende werd gemotiveerd.

Besluit: Verzoeker kan, gelet op zijn originele taskara, de onjuiste en onvolledige motivering van de bestreden beslissing, en het in rekening brengen van de medische standaarddeviatie, wel degelijk als niet-begeleide minderjarige worden erkend en onder de hoede van de Dienst Voogdij worden geplaatst”.

Beoordeling

4.2. Vooreerst betwist de verwerende partij in de memorie van antwoord ooit een taskara ontvangen te hebben. De verzoeker vermeldt inderdaad in het middel dat hij het originele stuk zal neerleggen ter zitting van de Raad van State. Verder verwijst de verzoeker naar een kopie van een taskara die bij het verzoekschrift zou zijn gevoegd als stuk 3. Na controle blijkt het verzoekschrift geen dergelijk document te bevatten, net zo min als het administratief dossier. Evenmin wordt in de feitenweergave van het verzoekschrift gewag gemaakt van het overmaken van een taskara aan de dienst Voogdij, noch specificeert de verzoeker welke gegevens die taskara precies bevat.

Verzoekers middel mist op dit punt feitelijke grondslag en is onduidelijk. Het laat de Raad niet toe zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen. Waar de verzoeker in het middel verwijst naar die “taskara” is het onontvankelijk.

Waar de verzoeker “bovendien” aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing vaag is omdat er geen details worden vermeld omtrent het medisch onderzoek, dient vermeld dat de leeftijdsbeslissing formeel afdoende is gemotiveerd doordat het resultaat van de medische leeftijdsschatting wordt vermeld in de bestreden beslissing.

In het licht van de formele motiveringsplicht is niet vereist dat de beslissing eveneens meedeelt welke medische onderzoeken werden uitgevoerd of

welke methodes precies werden gebruikt om tot de leeftijdsschatting te komen. Dit is te achterhalen door raadpleging van het administratief dossier.

Hoe de verzoeker er toe komt te stellen dat de toepassing van een standaarddeviatie van een tweetal jaar leidt tot het besluit dat hij een leeftijd heeft onder de achttien jaar is niet duidelijk.

Het enig middel is voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 januari 2013, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen